

Skrátený voľný preklad z diela Dr. Rudolfa Steinera, GA 229

**ARCHANJELSKÁ
IMAGINÁCIA**

spracovala RNDr. Klára
Kundráčová
slovenská úprava Mária Vargová

. apríl 1996

Jesenná imaginácia - Michaelova

Vianočná imaginácia - Gabrielova

Veľkonočná imaginácia - Rafaelova

Svätojánska imaginácia - Urielova

Treba si predstaviť sily žiariace kozmom a opäť prúdiace do človeka, človeka utvárajúce. Medicína popisuje: človek prijíma kyslík a tento kyslík sa v človeku zlučuje s uhlíkom a inými látkami a tento proces porovnáva s vonkajším spaľovaním. Dnešná veda nevie, že látky, ktoré dnes človek prijíma sú celkom iné, než kým sa nachádzali mimo človeka. Všetko, čo sa deje vonku v prírode, sa stáva niečím iným akonáhle vnikne do človeka. Vonkajší oheň je mŕtvý oheň a to, čo mu zodpovedá v človeku, je oživený plameň, žijúci oduševnený plameň. Akonáhle má nejaká látka čokoľvek do činenia s človekom, stáva sa niečím iným. A sily, ktoré podmieňujú tieto premeny, pochádzajú z tých bytostí, ktoré sú spomenuté v štyroch imagináciách (ročné obdobia), a to celkom určitým spôsobom.

Predstavme si, ako vo svätojánskej imaginácii sa Uriel vznáša vo výšinách vo vlnúcom zlatom rúchu a utkáva si zo zlatého svetla telo v zlate slnka. Zrak má obrátený na kryštálovú sféru Zeme, to mu poskytuje ono prísne oko, ktoré porovnáva ľudské chyby s tým, čo žije a pôsobí v kryštáloch Zeme. Urielove gesto je napomínajúce, vyzýva človeka aby premenil svoje chyby v cnosti. Z Uriela prúdia sily, ktoré pôsobia v človeku. Toto sa deje asi v období vrcholiaceho leta. Urielova bytosť neodppčiva, ale je v majestátnom pohybe, lebo po polroku nastáva leto na druhej strane zemegule. Medzitým čo Uriel zostupuje, jeho sily k nám prichádzajú v zostupujúcej linii a leto sa pre nás premiňa v zimu. V zime Urielove sily prenikajú k nám z druhej strany zemegule. V lete sú Urielove sily na vrchole a prenikajú do prírodných živlov. Urielova moc žiari v kozme a jej lúče vyžarujú do našich mrakov, do našich dažďov, do našich hromov a bleskov, žiaria i do rastu rastlín. Toto všetko si musíme predstavovať.

Kým príde zima, Uriel vykoná svoju cestu okolo Zeme a toto všetko k nám prúdi skrz Zem a prúd sa zastavuje v hlave človeka. A v našej hlave sa tieto sily, ktoré sú inak vonku v prírode a môžeme ich nazvať silami Urielovými, stávajú silami, ktoré nás robia občanmi celého kozmu, ktoré spôsobujú v našich hlavách

osvietenie, takže sa stávame vlastníkmi ľudskej múdrosti.

Uriel zostupuje od leta k jeseni až do zimy a začína v zime vystupovať a od tejto zostupujúcej a vystupujúcej sily Urielovej máme sily našej ľudskej hlavy, jej vnútorné sily. *Človek je Mikrokozmom oproti Makrokozmu.*

Rovnako si musíme predstavovať Rafaela, ktorý necháva svoje sily prúdiť do síl jarnej prírody. To, čo tu utkáva Rafael zjari, krúži opäť okolo Zeme tak, ako okolo

nej krúži Uriel Rafael je duchom jari. čo obieha Zem a v čase jesennom vytvára sily vlastného ľudského dýchania Môžeme povedať, že kým je Michael v jeseni vrcholiacim duchom kozmickým, v čase Michaelskom je Rafael, pôsobiaci v celej ľudskej dýchacej sústave zásahom isporadujúcim a zehňajúcim, duchom činným. Správne si predstavíme jeseň Michael hore s mečom ukutým z meteorického železa, s rúchom utkaným zo zlata Slnka, prežiareným striebornými pradenami Zeme Táto Michaelská imaginácia hore a v človeku zdola pôsobiaceho Rafaela, ktorý má význam pre náš dych - pre všetko čo prechádza z pľúc k srdcu a od srdca opäť prechádza celým krvným obehom. Preto sa človek učí poznať tie liečivé sily . ktoré žiaria kozmom na jar, keď je Rafael na vrchole Potom, keď na jeseň vrcholí Michaelovo pôsobenie, Rafael vykonáva svoj vplyv v ľudskom dýchaní tak, že v tomto čase jeho lúče prechádzajú Zemou.

Všetky liečivé sily sň pôvodne v ľudskej sústave dýchacej. A kto plne rozumie celému obsahu dýchaciemu, pozná liečivé sily spočívajúce v podstate človeka V ostatných sústavách človeka liečivé sily nie sú. ostatné sústavy musia byť samy liečené. Práve v dýchacej sústave spočívajú tajuplné liečivé pôsobenie. A všetky tajomstvá liečenia sú zároveň tajomstvami dychu.

Gabriel je archanjelom vianočným, vtedy je on duchom kozmu. V lete vnáša Gabriel do človeka všetko to, čo v človeku spôsobujú sily vyživujúce, sily, ktoré vyživovaním utvárajú a plasticky formujú, do človeka sú vnášané vo vrcholiacom lete silami Gabrielovými. **Michael je kozmickým duchom na jeseň,** vtedy je vo svojej kozmickej kulminácii. Potom začne zostupovať, v jarnom období jeho sily prenikajú Zem, vystupujú a žijú vo všetkom čo sa človeku stáva pohybom, čo je v ňom výrazom vôle, čo mu dáva možnosť chodiť, chápať, pracovať.

Letný obraz: svätobjánsky, hore vážny Uriel so súdiacim pohľadom, napomínajúcim pokynom a k tomu mierny, milujúci pohľad Gabriela, ktorý prestupuje cez Zem, pristupuje k človeku a vnútorne ho preniká a zehňá ho. Uriel hore a Gabriel po boku človeka.

Jesenný obraz: Michael hore, akoby ukazovákou ukazujúc, jeho pohľad nemieri do seba, ale von do sveta.

Michaelov pohľad je aktívny, kladný, činný. A Michael drží meč ukutý z kozmického železa v ruke tak, že jeho ruka je zároveň rukou ukazujúcou človeku jeho cesty. Zároveň je dole Rafael s pohľadom hlboko zamysleným, pristupuje k človeku a prináša mu liečivé sily, ktoré v kozme roznietil. Rafael s hlbokým premýšľavým pohľadom, opretý o Merkúrovu palicu, opretý o vnútorné sily Zeme - Michael v kozme a Rafael na Zemi.

Zimný obraz: Gabriel je kozmickým anjelom, Gabriel hore s miernym pohľadom, s milujúcim a žehnajúcim gestom, pretkávajúci svojimi pradenami zimné mraky, v snežnom bielom rúchu a dole Uriel, vážny, súdiaci a napomínajúci po boku človeka.

Keď opäť dospejeme k jari, hore je Rafael s uvážlivým pohľadom, s Merkúrovou palicou, ktorá sa však teraz v ovzduší akoby zmenila v ohnivého hada, lesknúceho sa v plameni, ktorý sa už neopiera o Zem, ale je akoby natiahnutý, uchopiac a používajúc sily vzduchu. Premiešava a **uvádza navzájom v súčinnosť všetko** čo je v kozme ako oheň, voda a zem, **aby to všetko premenil v liečivé sily**, ktoré žijú a pôsobia v kozme. A k človeku pristupuje Michael so svojim kladným, ukazujúcim pohľadom, ktorý vo svete ukazuje, ktorý by najradšej vzal pohľad človeka so sebou.

Zima:	hore Gabriel	dole Uriel
Jar	Rafael	Michael
Leto:	Uriel	Gabriel
Jeseň:	Michael	Rafael

Ako sa všetko v celok tká. Ako jedno v druhom žije a hrá Áno, Uriel, Gabriel, Rafael, Michael pôsobia vospolok, jeden v druhom žite, jeden v druhom hrá a keď je človek postač ený do kozmu ako duchovno-duševná fyzická bytosť, tu pôsobia tieto sily čarovné v ňom Gabriel berie z kozmu živné sily a tieto živné sily privádza za vrcholného leta do človeka Tieto živné sily účinkujú v človeku v sústave výmeny látok. Rafael vládne v sústave dýchacej Odovzdáva svoje sily, ktoré sú tnač v živných podnetoch človeka, podáva tieto sily v dýchani zhora. Tu sa živné sily stávajú silami liečivými Ak je výživa preniknutá tajomstvom dýchania, stáva sa to liečením.

Metamorfované sily výživy sú liečivými silami. Kto rozumie správne výžive, rozumie aj začiatku liečenia. Liečivé sily sú v nás metamorfózami síl živných. Rafael prijíma zlaté vedro vyživovania od Gabriela. Naše dýchanie je nepretržitým liečením. Ale keď tieto sily dýchania preniknú do ľudskej hlavy, stávajú sa tieto liečivé sily duchovnými silami človeka, ktoré pôsobia v zmyslovom vnímaní, v myslení. Myslenie, vnímanie, vnútorný život človeka je vyššou metamorfózou liečenia. Myšlienka, čo prebleskne ľudskou hlavou, to je vlastne metamorfovaná sila liečivých impulzov, obsiahnutých v rôznych hmotných látkach.

Ak máme v ruke nejakú liečivú soľ, nejakú liečivú bylinnú látku a vpravíme to do človeka, stáva sa to v ňom blahodárnou silou liečivou. Ak vnikne sama do človeka - prejde sférou dychu, pôsobí v ľudskej hlave a potom sa stáva hmotným nositeľom sily ľudskeho myslenia. Lebo Rafael podáva svoje vedro Urielovi, čo Rafael prijal z výživy (Gabriel) a premenil v liečení, to podáva Rafael Urielovi a stáva sa to silou myslenia.

Prečo lieči liek? Lieči, pretože je na ceste k duchu. Ak vieme ako ďaleko je liek na ceste k duchu, poznáme jeho liečivú silu. Duch nemôže sám v človeku zasahovať bezprostredne do pozemskosti - ale dolný stupeň je sila terapeutická.

Práve tak, ako Gabriel podáva živné sily Rafaelovi k premieňaniu liečivých síl, teda podáva mu svoje zlaté vedro - ako Rafael podáva svoje zlaté vedro Urielovi tým, že premení liečivé sily v sily myslenia - tak aj Michael prijíma od Uriela sily myslenia a moc kozmického železa, z ktorého je ukovaný jeho meč, pretvorí tieto sily myslenia vo vôľu, takže sa stávajú v človeku silami pohybovými. Uriel podáva svoje vedro Michaelovi a z myšlienkových síl sa stávajú sily

pohybové.

Skutočný obraz vystupujúceho a zostupujúceho Uriela, Rafaëla, Gabriela, Michaela - ich pôsobnosti zasahujú do seba tak, že povedzme Uriel a Gabriel pôsobia spoločne, ale aj navzájom jeden odovzdáva svoj majetok druhému, aby v ňom mohol vo svojej pôsobnosti pokračovať. Vidíme, ako sily nebeské stúpajú a zostupujú a z ruky do ruky zlaté vedrá putujú - zlaté vedrá vyživovania, liečenia, podstaty myslenia a pohybu. Jeden s druhým spolupôsobia vo svetovej harmónii.

Stúpajú anjeli a zostupujú a z ruky do ruky zlaté vedrá putujú... Tieto veci sú utkané zo slnečného zlata, majú svoj pôvod v Urielovi. Človek ako bytosť spomína na to, čo kedysi prežil, zážitky zvonka zostávajú v pamäti človeka uchovávané a možno o niekoľko dní, ba aj po rokoch pretrvávajú ako vnútorný zážitok. Práve tak trvajú aj tieto pre kozmos úplne skutočné pravdy Človek neprežíva napr. silu Rafaelovu

vnútorne v dýchacej sústave len na jeseň, ale aj neskôr celú zimu, jar i leto. Ostáva mu akási zhustená spomienka, ktorá pretrváva po celý rok. Tak, ako v pamäti ostáva zhustený zážitok, tak trvajú aj tieto účinky v priebehu celého roka - ináč by človek nemohol byť bytosťou, ktorá sa vyvíja rovnomerne po celý rok. Ale vo fyzickom pozemskom živote je to tak, že jeden ľahšie, druhý menej ľahko zabúda. Táto prírodná pamäť pôsobí jeden rok v dýchacej sústave a v nasledujúcom roku sa to musí opäť obnoviť a potom sa to musí znovu osviežiť. Človek je začlenený do dejov prírody, je začlenený do behu sveta ešte aj iným spôsobom. Kým človek je tu na Zemi v pozemskom živote uzavretý do svojej kože, preniknutý svojimi orgánmi - mohlo by sa zdať, že je izolovaný vo vesmíre v stave duchovno-duševnom. Nie je to však tak - keď je človek v bytí predpozemskom - medzi smrťou a novým narodením, je činná jeho duchovno-duševná bytosť v oblasti duchovnej. Tu táto duševná bytosť nehľadá zo začiatku na jedno jediné ľudské telo - to si zvolí neskôr - ale na celú Zem, ba dokonca na celú Zem v súvislosti s celoplanetárnou sústavou, so všetkým tým životom a pôsobením Raľaelovým, Urielovým, Gabrielovým, Michaelovým. Tuje človek vonku a díva sa na seba zvonka. A tu sa Zem otvára pre vstup duší, ktoré sa vracajú zo života predpozemského vtelením do života pozemského. Otvára sa len v čase, keď od konca decembra až do začiatku jari pôsobí hore Gabriel ako kozmický duch, dole u človeka Uriel, ktorý vnáša kozmické sily do ľudskej hlavy. V týchto troch mesiacoch zostupujú z kozmu k Zemi duše, ktoré sa potom v priebehu celého roka vteľujú. Potom zostávajú a čakajú, až sa im naskytne príležitosť vo sfére pozemskej.

Práve tak, ako vniká oplodňujúca spermia do vajíčka len v jednom mieste, vniká nebeské semeno do celého ročného bytia Zeme len vtedy, keď hore vládne Gabriel ako kozmický anjel, s miernym, milujúcim pohľadom, so žehnajúcim gestom a doleje Uriel so súdiacim pohľadom a napomínajúcim gestom. To je práve čas, keď je Zem oplodňovaná dušami. To je čas, keď Zem má snehovú prikrývku, keď Zem je preniknutá kryštalizačnými silami, keď môže byť človek spojený so Zemou ako mysliacou bytosťou.

Tu vystupujú duše z kozmu do pozemskej sféry a môžeme povedať, že sa zhromažďujú. To je každoročné oplodňovanie zemskeho ročného bytostného kolobehu.

Ako sa všetko, všetko v celok tká!
Ako jedno v druhom žije a hrá!
Stúpajú anjeli a zostupujú
A z rúk do rúk zlaté vedrá putujú.
Žehnaním perutí voňajú,
Z nebies sa znášajú. Zemou prestupujú.
A všetci vo vesmíre harmóniou znejú!

K týmto obrazom sa dostaneme, ak si otvoríme pohľad do kozmu nielen fyzicky, ale v pôsobení tých štyroch kozmických archanjelských bytostí, ktoré v súvislosti s prírodnými silami vytvárajú v človeku prírodné deje, duševné a duchovné vo vzájomnom spolupôsobení.